

účty za vykonané zařízení studny, jež z části zaplatili, z části dluhují dle předloženého vyúčtování.

Žádost tu zamítlo ob. zastupitelstvo v K. usnesením z 25. května 1922 a sdělilo žadatelům, že ničím na výlohy s úpravou studny a zřízením pumpy nepřispěje, poněvadž uživatelé studny jsou s to, aby náklady ty sami zaplatili, a poněvadž studna slouží výlučně jejich potřebě.

K stížnosti žadatelů bylo nař. rozhodnutím usnesení ob. zastupitelstva zrušeno a věc vrácena k novému projednání obecnímu zastupitelstvu.

O stížnosti obce K. do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Dle obsahu důvodů nař. rozhodnutí hledí žal. úřad na spornou věc jako na záležitost zdravotní policie a vychází z předpokladu, že obci, které jest se postarati o dobrou pitnou vodu, sluší také nésti náklad s tím spojený.

Proti tomu obrací se stížnost především námitkou nepřislušnosti samosprávných úřadů k rozhodování o otázce soukromoprávní. Námitku tu shledal nss důvodnou.

Nejde o žádnou otázku práva veřejného. Předmětem sporu jest žádost občanů, kteří opatřili opravu a zřízení studny nalézající se na veřejném statku, aby obec náklady ty — pokud nejsou zaplacený — na sebe vzala a je zaplatila z obecních přírážek.

Nárok tento zřejmě jest založen na právním důvodu in rem versionis, pro kterýž právní důvod jako otázku prejudiciální nezbytně jest luštiti, či vlastnictvím jest věc, v daném případě studna před domem čp. 82 v K.

Obec K. tvrdí, že studna jest v soukromém vlastnictví jejích uživatelů, tito pak nepokládají se býti vlastníky, nýbrž vlastnictví to odmítají a převalují je na obec. Spor o to, kdo má nésti náklad na cizí věc učiněný a o základní otázku jeho, kdo jest oné věci vlastníkem, zda obec či soukromí uživatelé věci, jest však sporem z práva soukromého, který náleží rozhodovati řádným soudům.

Podjal-li se zemský výbor moravský rozhodování o těchto otázkách, překročil tím hranici své kompetence a rozhodnutí jeho jest nezákonné. Bylo je proto zrušiti po rozumu § 7 zák. o ss. — — —

Č. 2638.

Vojenské věci: Nárok na obytné podle § 2 zák. č. 194/1920 předpokládá přihlášku o převzetí do čsl. vojenské služby jako gážista v činné službě.

(Nález ze dne 13. září 1922 č. 15.159).

Prejudikatura: Boh. 1834 adm.